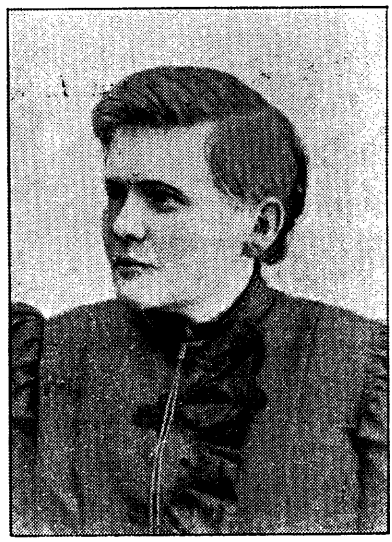

Fru Nanna Kristensen-Randers f. Berg.

Onsdag den 15. April 1908 døde Højskoleforstander Kristensen-Randers' Hustru *Nanna*, født Berg, 43½ Aar gl.

Budskabet om *Fru Nannas* Død kommer ikke uventet. I aarevis har hendes Helbredstilstand været saaledes, at det nærmest maa regnes som et Under, hun fik Lov at dvæle saa længe blandt sine Kære, og som Hovedgrund hertil staar sikkert hendes enestaaende, kæmpestore Energi, en Energi, der trods legemlig Svaghed, Sygdom og Smerter fik hende til fra sit Sygeleje at følge med ikke blot i Døgnets større Begivenheder, men at lede og styre selv den ringeste Ting i sit store, folkerige Hus.

Ingen af *Christen Bergs* Børn har vel i højere Grad end Fru Nanna arvet denne Faderens stærke Egenskab, den energiske Udholdenhed og den villiestærke Kamp for at løse de foreliggende Opgaver.

Hun var Ægteparret Bergs næstældste Datter. Allerede som Barn viste hun gode Evner, og da i Firserne Kampen for at aabne nye Veje for Kvindernes Erhvervsliv begyndte, meldte hun sig med hele sin Ungdomsbegejstring, parat til at bryde ny Livsvirksomhed, og hun blev Danmarks første kvindelige Jurist, ansat paa Trafikminister Høgsbros daværende Sagførerkontor. Som bekendt blev det hende nægtet at møde i Retten, fordi hun var Kvinde.

I Firserne var Bergs Hjem i Frederiksborg og København Samlingsstedet for en Flok unge, der nu sidder rundt i vort Land med Navne, der vejer. De glemmer aldrig Nanna Berg og hendes Færden blandt dem der.

Senere drog Nanna Berg ud til vore Højskoler, hvor hendes Foredrag om »Kvindens Retsstilling« fik mangen ung Mand og Kvinde til at tænke ny Tanker og se Mands og Kvindes sociale Samfundsstilling under ny Synsvinkel.

Paa sine Rejser kom hun ogsaa til Ollerup Højskole, der den Gang ejedes af Landstingsmand N. Johansen, der som Forstander havde den unge Kristensen-Randers. Den 8. April 1890 stod deres Bryllup paa Bogø, og det unge Par tog fat paa i Forening at lede den Højskole, der forlængst er bleven en af Landets største.

To dygtige Mennesker var de, med Kærlighed til den Gerning, de tog op, og med rige Evner til at øse Kundskab ud til andre, øge de unges Glæde, lære dem at tænke og føle kønt og dansk og vække Interessen for Tidens religiøse og sociale Spørgsmaal.

Og alt som Tiden gik, blev deres Navne kendt over det hele Nord, og ikke mindst Fru *Nannas*. Hun levede ikke Livet paa sin Autoritet som »Faders Datter«, men tog selv fat, saa det sent vil glemmes.

Paa Skolen mærkede man hendes ledende Haand fra de mindste til de største Ting. Kun faa havde som hun Evne til at sætte alt og alle paa rette Plads, at anbringe den enkelte netop, hvor hans eller hendes Evner kom til størst mulig Ret.

Man havde aldrig i det store Hus Indtrykket af den jagende Hast, der virker saa pinlig paa Omgivelserne; rolig, støt og nøjagtig gik Livet i Skole og Husvæsen.